

I det svenska konstlivet har den abstrakta geometriska konsten oftast haft sina rötter i en europeisk tradition med konstruktivism och konkretism. Hans Åkerlund ligger dock närmare den amerikanska minimalismen och dess vilja att reducera uttrycket ytterligare ett steg genom symmetri och upprepningar.

Hans Åkerlunds utgångspunkt är cirkeln och den räta vinkeln. Han finner här oändliga möjligheter, men han nöjer sig inte med det man ser: han vill föra sina hypoteser ett steg vidare och sätta formerna på prov.

Ett konstnärskap som tar konsekvenserna av att välja ut endast ett fåtal komponenter för att nå sitt uttryck kan upplevas som konstruerat och intellektuellt. Men Hans Åkerlund strävar efter enkelhet, klarhet och en andlig upplevelse som ligger närmare musikens område.

För Hans Åkerlund är hantverket av största betydelse, upplevelsen av konstverket ska inte förloras av tekniska begränsningar i utförandet. Han vill uppnå ett immateriellt, eller kanske upphöjt uttryck. Hans Åkerlunds verk kan ibland inge en självklar känsla av ändamålsenlighet som gör att man nästan kan förväxla dem med nyttoföremål. Det är förstås på inget sätt negativt. För honom har det även betydelse att konstverket inte refererar till något annat, det är ett ting i sig med självständig existens.

Mikael Falk

Jakobsbergs Konsthall